

АРХІТЕКТУРА ТА МИСТЕЦТВОЗНАВСТВО

Вінник Н.В.

студентка,

Національна академія керівних кадрів культури і мистецтв

УКРАЇНСЬКІ СУЧАСНІ ХУДОЖНІ ВИДАННЯ ЯК НЕВІД'ЄМНА ЧАСТИНА МИСТЕЦТВА НА ПРИКЛАДІ ЖУРНАЛУ

На даний момент, сучасний світ не стоїть на місці, постійно прогресуючи. Такий швидкий прогрес продукує безліч інформації, яка надходить до людини різними методами та способами. Завдяки плину сучасності ми маємо змогу отримувати інформацію різними шляхами – слухаючи, спостерігаючи та читаючи. Сучасна людина в порівнянні з способом життя, для прикладу, у попередньому столітті, постійно перебуває в осередку інформаційного виру, максимально взаємодіючи з ним.

На сьогоднішній день кількість шляхів для отримання інформації вражає – це широкий простір радіо- та медіа-мовлення, друковані видання, соціальні мережі та ін.

Найпопулярнішим способом отримання інформації на даний момент є перегляд соціальних мереж – це сучасно, швидко, оперативно та доступно. За рахунок такої популярності мобільних засобів інформації, звичайні друковані видання перестають користуватись попитом. Замість зчитування новин з газет та журналів, стало зручніше гортати стрічку соціальних мереж.

Останнім часом, здебільшого закордоном, користуються попитом друковані видання в мережі Інтернет. За останні кілька років це стало популярним і в Україні. Частіше всього, такі видання виходять паралельно з друкованими. Такі видавці, як правило, пропонують платні абонементи за контент, котрого немає у вільному доступі. Це в свою чергу, сприяє зацікавленості читача до нової, ексклюзивної інформації.

З історичного погляду на видавничу справу, що мали значний вплив можна виділити ряд ключових подій, а саме:

Перший журнал, виданий у Парижі у 1665 році, «Журналь де Саван» мав оглядовий характер – в ньому були зазначені рецензії на книги з літератури, філософії та природних наук. Використані джерела були запозичені з різних країн Європи. Того ж року з'явився лондонський журнал «Philosophical Transactions of the Royal Society», який мав тотожну тематику. Подібні журнали виникли незабаром в Італії та Німеччині [3].

Перші журнали були націлені здебільшого на огляд творів літератури. В них також друкувалися новини, що безпосередньо відносились до літератури, науки та мистецтва. В порівнянні з сучасними виданнями, такий контент можна сміливо порівняти з сучасними статтями та рецензіями критиків.

Журнальні видання просунулися далі в 19 столітті, здебільшого в 2-й половині, одночасно з розвитком капіталізму і буржуазної культури вцілому. У цей же час на цьому історичному фоні створюється та активно просувається метод «журнальної пропаганди» – популярність таких видань дозволяла впливати на думку людей.

В період кінця 19 – початку 20 століть сформувалися основні типи журналів – літературні, наукові та мистецькі [3].

Звертаючи увагу на вітчизняну історію, перший ілюстрований літературно-науковий журнал в Україні був виданий у Львові в 1795 році. Майже всі матеріали в ньому були запозичені з французьких часописів того часу та перекладені польською [4].

Сучасні українські видання спрямовані здебільшого на розважальний, політичний та суспільний характери. Нинішні видання виділяються демократичністю та наповнені широким рекламним рядом.

На даний момент в Україні зареєстровано близько шести тисяч періодичних видань. З яких газет – більше чотирьох тисяч, журналів і збірників – близько двох тисяч [2].

З цього числа відсоток якісних журналів про культурне дозвілля, на жаль, замалий. Це зумовлене тим, що вузькопрофільних журналів, які розкривають певні теми – замало. Як наслідок, вони мають високу ціну, що в свою чергу, сприяє зменшенню попиту на такий продукт [5].

За останніми статистичними даними, переважна кількість видань, якими цікавиться сучасний читач – це світська хроніка, примітивні рецепти, поради з домашнього господарства та вузькопрофільні видання з технічно-науковим характером.

Нині регулярно на ринок приходять нові видавці та нові назви – в тому числі і журнали, засновані молоддю. Журнали, хоч і видаються меншим тиражем, аніж раніше, проте користуються попитом.

Для розширення нашого світогляду бракує якісних видань, котрі б збагатили наші знання, виховували естетичний смак та прививали відчуття прекрасного. Такі журнали, власне, необхідні для формування та подальшого розвитку нових поколінь. Спостерігаючи за вподобаннями сучасної молоді, можна чітко окреслити жагу до знань в абсолютно різних галузях життя – це і мистецтво, музика, театр та кіно, подорожі та навіть фотографія. Завдяки сучасній моді ми наслідуємо нові звички, вдосконалюємо свій смак та розширюємо горизонти свого мислення [1].

Нині є популярним бути соціально розкутим, активним та всесторонньо розвинутим. Наразі ми відходимо від часів зі стереотипним мисленням про те, що для прикладу, людина з технічними здібностями не може цікавитись мистецтвом або подорожами. Ми маємо змогу займатися тим, чим подобається, вільно слідувати своїм смакам, без застережень.

Популяризація активного способу життя з усіма його перевагами сприяє поновленню актуальності широкого спектру тем, на основі яких створюються нові видання. Для прикладу, за останні п'ять років на теренах України створене щонайменше шість популярних друкованих періодичних видань, котрі

висвітлюють тему подорожей. Це молоді та перспективні видання, що починалися з ідеї про розповіді внутрішнього туризму, про цікаві та атмосферні історії міст та супровідний фоторяд.

Висвітлення мистецтва в таких журналах є досить пізнавальним та естетичним. Представлені у примірниках твори дають змогу читачеві познайомитися з новими іменами, новими митцями та новими місцями. Також такі видання розвивають у читачеві жагу до культурного туризму, який є безперечно одним із кращих способів відпочинку.

Такі видання існують, вони дійсно популярні та постійно збільшують свою аудиторію прихильників. Варто звернути увагу на те, що ці видання мають статус сучасного самвидаву – видання друкуються за власний, або ж меценатський та читацький кошт. Дані журнали зрідка виходять у друк та відповідно, щоразу невеликим тиражем. Як правило, спочатку формується читацьке замовлення на друк, і вже під читача формується кількість примірників до друку.

Сучасні українські періодичні вузькопрофільні видання існують та впевнено набирають обертів на поліграфічному ринку. Такі журнали активно розповсюджуються, створюючи моду на мистецтво.

«Искусство есть такая потребность для человека, как есть и пить. Потребность красоты и творчества, воплощающего ее, – неразлучна с человеком, и без нее человек, может быть, не захотел бы жить на свете». Ф. М. Достоевський.

Список використаних джерел:

1. Бакуменко В.П. Возрастание роли прессы как инструмента гласности. – К.: Знання, 1989. – 46 с.
2. Борисенко Т.О. Перша українська періодика / Т.О. Борисенко // Бібліотечний вісник. – 1993. – № 1-2. – С. 56-57.
3. Вавилов С.І., Введенський Б.А. Большая советская энциклопедия, 1958. – 652 с.
4. Москаленко А. Теорія журналістики. Навчальний посібник. – К.: «Експрес-об'ява», 1998. – 336 с.
5. Тертичний А.А. Жанры периодической печати: Учебное пособие / А.А. Тертичный. – 2-е изд., испр. и доп. – М.: Аспект Пресс, 2002. – 320 с.